

DOMOVINA

Izhaja dvakrat na teden, in sicer vsak torek in petek. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu, in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 1 kruno temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 v za vsakokrat; za večje inserate in za mnogokratno inseriranje primeren popust. — Naročnina za celo leto 8 krun, za pol leta 4 krun, za četrto leta 2 kruni; ista naj se pošilja: Upravištvu „Domovine“ v Celju.

Uslužbenci celjskih c. kr. uradov slavijo zmagoslavje nad slovenskim narodom.

Ves slovenski narod na Spod. Štajarskem trepetu vsled vsakdanjega sramotenja naših pravic in naših narodnih imetkov s strani nemških c. kr. uradnikov, ki so prisegli pred Bogom na šemu presvitlemu vladarju prisego, da bodo zvesto in z vsemi svojimi močmi služili državi in torej tudi slovenskemu narodu, ki tvori del te avstrijske države.

Vsaka številka našega lista je žalibog polna dokazov takih sramotnih dogodkov. Kar se je pa zgodilo od strani uslužbencev c. kr. oblastnij — zlasti od obeh c. kr. sodišč celjskih dne 20. aprila, s tem je dosežen vrhunec. Če se slovenskemu narodu za ta dogodek ne da nemudoma popolnega zadoščenja, potem ne jamčimo več za mir, tedaj naj avstrijska vlada elementarni izbruh ljudske nevolje pripiše sama sebi.

Ta dan so se vršile v Brežicah volitve v okrajni zastop. Vsled podkupljenja dveh izdajalskih duš s pruskimi markami je padel cel okrajni zastop, akoravno v okraju ni skoro nič Nemcev, v nemške roke. Dasiravno se je ta prevrat dosegel z najsrmatnejšimi sredstvi, slavilo se je pa pangermansko zmagoslavje nad slovenskim ljudstvom s slavnostnim obhodom, sviranjem celjske nemške godbe in razbitjem vseh šip na „Narodnem domu“ v Brežicah.

Toda to ni vse, kar imamo o ti zadevi povedati. Izmed 40 nemških razgrajčev, ki so se peljali, kakor je bilo že davno prej sklenjeno, v ponedeljek z vlakom v Brežice slaviti zmago nad slovenskim narodom, tvorili so večino uslužbenci c. kr. oblastnij, zlasti c. kr. sodišč celjskih. Sodišči ste tako preobloženi z delom, da se v delokrog za službo nesposobnega pisarniškega osobja vpregajo neplačani pravni praktikanti in c. kr.

avskultanti, vendar so se pa 20. aprila skoro vsi pisarniški uslužbenci celjskih sodišč — gotovo ne brez privoljenja uradnih predstojnikov — skoro polnoštevilno peljali v Brežice kot člani nemškonacionalne godbe v uradnih urah slaviti zmago nad slovenskim narodom.

V ponedeljek popoldne je bil na tukajšnjem sodišču ob uradnem času navzoč samo eden uslužbenec, a vsi drugi so kot člani godbe v tem času v Brežicah v zasramovanje slovenskega naroda svirali „Wacht am Rhein“. Tudi drugi dan jih je v uradu mnogo manjkalo, drugi so pa prišli vsi skrokani in pohabljeni, ker so vsled svojega razgrajanja po noči v Brežicah prišli v neprijetno dotiko s krepkimi pestmi slovenskih kmetskih fantov. In dovoljenje so dobili od znane Germana, c. kr. sodnega tajnika Markhla, ki je načelnik in duša celjske nemške godbe in po čegar referatu se sprejemajo kot pisarniški uslužbenci k tukajšnjim sodiščem samo taki kompetenti, ki so sposobni za sodelovanje pri celjski nemškonacionalni godbi.

Samoobsebi se razume, da je o tem vedel tudi — predsednik c. kr. okrožnega sodišča Wurmser.

Zdaj pa vprašamo pravosodno upravo:

Ali ste pri volji napraviti enkrat red pri c. kr. oblastih, zlasti sodiščih na Spodnjem Štajarskem? Mar mislite, da bomo mi še nadalje mirno prenašali, da bodo z našim denarjem plačani uradniki in uslužbenci nam v obraz pljuvali, z bobni, klarineti in basi svirali med uradnimi urami k zmagoslavju nad slovenskim ljudstvom? Mar menite, da bomo mirovali prej, nego bo iz Celja za vselej prestavljen sleherni c. kr. uslužbenec, ki je sviral 20. aprila zmagoslavje nad slovenskim narodom v Brežicah?

Odločno zahtevamo, da vsi slovenski poslanci nemudoma stavijo o tem sramotnem dogodku v državnem zboru interpelacijo ali, če je treba, nujni predlog. Imena vseh krivcev jim natančno naznamo. Ako ne izposlujejo nemu

doma popo/nega zadoščenja za sramotno žalitev slovenskega naroda, tedaj si bo pa vzel narod sam zadoščenje, za to jamčimo. Kar se našega lista tiče, se naše uredništvo ne bo dalo drugič preplašiti s kakim § 300 k. z. Prej boste dvignili svet s tečajev nego dosegli, da bi mi kot zvesti čuvaji nezatajljivih pravic in neprecenljivih duševnih imetkov našega naroda molčali k takšnemu sramotenju slovenskega naroda.

Razvoj in uloga sokolstva pri Čehih.

(Govoril dr. Gvidon Sernec na sokolskem sestanku, dne 18. t. m. v Celju.)

Sokolstvo, tvoreče sedaj najmočnejšo slovansko organizacijo na zapadu, se je začelo na Češkem leta 1862, tedaj, ko je bilo od Miroslava Tirša v Pragi osnovano prvo telovadno češko društvo v odgovor na istotam in istočasno nastali nemški „Turnverein“. Tirš je bil cenitelj grških iger in vaj na prostem — on je videl v razvitju telesnih sil ogromno nalogo za narod. V svojem, v največji stopinji idealnem načrtu stavi sokolstvu kot smoter: „vzgojevati narod v nprstveni in telesni čistoti, v duhu slovanske enakosti in bratstva voditi ga k delavnosti, fizični sili in zdravju.“ Njemu zahvalja društvo svoje ime in prvo slovansko telovadno nazvoslovje.

Prvi predsednik praškega telovadnega društva je bil Tigner, kateri je zgradil s svojimi sredstvi prvo „sokolnico“, tehnično tako izvrstno opravljeno, da je deslej edina svoje vrste. Sokolstvo se je pri Čehih jako hitro udomačilo in je vzbudilo obče zanimanje.

Vendar so skromni začetki sokolstva trčili na znatne ovire, posebno l. 1866, ne samo pri avstrijskih oblastih, prestrašivši se slovanskega gibanja in pojavov narodne samozvesti, temveč so podlegali tudi mnogoštevilnim zunanjim in notranjim nevarnostim, gmotnim primanjkljajem tako celo, da so nekatere „enote“ razpadle.

LISTEK.

Stari cerkovnik.

Ruski spisal Vladimir Korolenko.

Mračilo se je.

Nad temnim, gostim gozdom je stal ščip; stal je, toda ni svetil... mala vasica, ki se je raztezala ob rečici sredi šume, je utonila v temo, v ono temo, ki jo razširjajo pomladne noči, če luna tako premišljeva na nebu stoji... vse je tiho, žalostno.

V vasi je vse sladko spalo.

Temni obrisi ubožnih hišic so se le slabo razločevali; nekje je brlela lučica; le redko so zaškripala vrata, ali je čuječi pes zalajal; včasih so se prikazali iz temnega šepetajočega gozda pešci, ali osamljeni jezdec. To so bili prebivalci posameznih sel, ki so prišli v cerkev obhajati pomladanski praznik.

Cerkev je stala na hribčku v sredi vasi. Okna se bila razsvetljena. Stari, visoki, temni zvonik je molel visoko proti nebu.

Stopnjice so škripale — stari cerkovnik Mihejič je šel v zvonik in kmalu je visela njegova mala svetilka v zvoniku kakor zvezda.

* * *

Težko je šel po stopnicah navzgor. Noga ga niso hotele več ubogati in oči so le še slabo videle. — Čas mu je že iti k počitku, toda Gospod mu ne pošlje smrti. Pokopal je že sinove in vnuke, spremljal je stare in mlade k grobu in še živi. Dostikrat je že obhajal pomladni praznik, dostikrat, sam ne ve kolikokrat je čakal v zvoniku svečane ure.

Starec je stopil k lini ter pogledal navzdol. Okolu cerkve so bili grobovi; stari križi so se razprostirali nad njimi, kakor bi jih hoteli čuvati. Od tam doli je plul k Mihejiču dišeč duh mladih popkov in žalosten mir večnega spanja.

Kaj bo čez leto žjim? Bo li tu gori pod zvonom stal, ali bo tam doli ležal v temnem kotu pokopališča? Bog ve — on je pripravljen, toda sedaj mu še pusti Gospod praznik obhajati. „Bog bodi hvaljen“ mrmra Mihejič in gleda proti nebu.

* * *

„M hejič, he M hejič!“ se je razlegal od spodaj glas, tudi star in tresoč se. Stari dijakon gleda gori v zvonik, deva si roko pred stare solzne oči, toda M hejiča ne vidi. „Kaj hočeš? Tu sem“, odgovori M hejič in se skloni iz zvonika. „Me ne vidiš?“

„Ne; nili že čas? Kaj misliš?“ Oba sta gledala zvezde. Tisoč lučic trepeče nad njima v visočini — Mihejič premišlja.

„Še ne, je še prehitro“.

* * *

On ve, ne rabi ure. Zemlja in nebo, beli oblček, temni gozd, šumeča reka: vse mu je znano. Ni zastoj celo svoje življenje tu preživel.

Pred njim se vzdiguje njegova preteklost. Spominja se, kako je šel prvokrat z očetom v ta zvonik. O Bog, kako dolgo je že od tega. Bil je plavalas deček, njegove oči so se svetile, veter, toda ne tisti, ki vzdiguje prah na cesti, marveč neki drugi, ki veje neslišno, je igral z njegovimi lasmi. Spodaj daleč je šlo nekaj ljudi, ležale male hišice in se razprostiral gozd.

Tako je življenje. Mladost ne vidi niti konca, niti meje. Toda zdaj je čas počivati.

Vendar se je čez pet let gibanje tako ojačilo, da je število „enot“ v deželi vzraslo od 21 do 131.

Avstrijska vlada, spoznavši v sokolstvu mogočno narodno gibanje, začela se je na vse sile opirati njegovemu razvitku ter vstvarjati konkurenco ter snovati društva veteranov, prostovoljnih požarnih bramb itd. Vendar je dalo sokolstvo kmalu prvi zunanji dokaz svoje narodne delavnosti, zbravši sredstva za spomenik narodnemu junaku Ž. žki. Odkritje tega spomenika se je obrnilo v sijajno vsenarodno slavnost.

Od leta 1871 je začelo sokolstvo izdajati svojo revijo „Sokol“. V tej dobi so se osnovala društva po češkem vzoru v drugih slovanskih pokrajinah — pri Slovaki in Slovenci. Danes so sokolska društva v vseh slovanskih zemljah razun v Rusiji. Po Čehih imajo najznamenjše sokolske zveze Poljaki. Poljska zveza se stoji iz 8 pododdelkov, podrazdeljenih na 72 enot z 2600 člani, in velikopoljska zveza v Prusiji predstavlja solidno število 8400 članov. Poslednja števila jasno kažejo na to, da se slovanski sokoli mobilizujejo posebno tam, kjer preti odločna nemška nevarnost. Na ta način je n. pr. na Poznanjskem in v ostalih provincijah Prusije, po številu poljskega prebivalstva skoraj enakih Galiciji, število Sokolov primeroma — tri in pol krat večje.

Od samega nastanka češkega sokolstva začele so posamezne enote stremeti k ustanovitvi tesne zveze med seboj in k enotni upravi; seveda so naletale na velike zapreke. K dosegu svojega namena so znali Čehi izkoriščati posamezne ugodne politične prilike. Pa že l. 1884. so se začele enote zedinjati v okrožne organizacije ali „župe“. Za tem so se spojile župe v občine — češko in moravsko šlezko. Končno, po dolgih borbah je morala vlada odnehati in dovoliti zedinjenje v eno občno „Zvezo češko-slovanskega sokolstva“.

V dosedanji dobi sestoji sokolstvo približno iz 700 enot, združenih v „župe“; izmed njih pripada 20 žup češki občini, k moravsko-šleziji 9, ena „župa“ nižje avstrijska ali dunajska podlega neposredno načelstvu zveze kot občine. Na čelu zveze stoji bivši praški župan dr. Jan Podlipny, društveni tajnik dr. Scheiner je obenem urednik „Sokola“.

Kar se tiče organizacije, se Sokol znatno razlikuje od turnferajnov in od francoskih gimnastičnih društev. Predvsem pa se nahaja sokolstvo pod enotnim centralnim vodstvom, ki pazno zasleduje gibanje posameznih svojih članov in kara vse njihove nedostatke. S tem pa predstavlja prekrasno urejeno armado, razpoločeno po celi Čehiji.

Sedaj je na dnevnem redu vprašanje združenja vseh čeških sokolskih društev v Avstriji in izven njene granice. Češke kolonije v vseh provincijah Avstrije in v glavnjih središčih Evrope so namreč osnovala povsod svoje enote. V sami Nemčiji našteješ takih enot do 10, v Sev. Ameriki celo do 80.

Da, čas je. Mihejič pogleda še enkrat zvezde, vstane in zbere vrvi. Trenotek pozneje se začnejo oglašati posamezni glasovi, vedno hitreje in hitreje, in v mlačno, svečano noč prodre močni, dolgi, pevajoči glasovi.

Glasovi so utihnili. V cerkvi se začenja služba božja. V prejšnjih letih je šel Mihejič vedno doli in ostal pri vratih, da bi molil in petje poslušal. Zdaj je ostal v svoji visočini, kajti danes je tako truden. Vsedel se je na klop in se zatopil v premišljevanje. Iz cerkve prodre tedaj pa tedaj zamolko petje. — Starcu je zlezla glava na prsi. Sam seba vidi v cerkvi. S kora gledajo otroške oči doli, stari duhovnik moli s tresočim se glasom zadnjo molitev. Sto kmetov glav se vpogne in zopet vzdigne. Križajo se sami znani obrazi. Tam strogi obraz očeta, tam starejši brat, ki je globoko vzdihnil. In tam on sam, cvetoč v mladosti in moči, poln upanja na srečo, na veselje življenja. — Kje je sreča?

Tam na levi, med ženskami stoji s povešeno glavo njegovo „dekle“. Bila je dobra žena, Bog ji daj dobro. In koliko je pretrpela! Pomanjkanje, bolečine in žalost uničijo najlepšo ženo; blesk

S časom so se razvili občni nauki Tirša in sodrugov njegovih, prilagodili se krajevnim potrebam in prejeli življenske oblike. Načelstva Sokola so izdelala samostalen načrt (metodo) posebne češke telovadbe. Uspehi telovadbe po tem načrtu so se pokazali posebno ob času obiskanja Sokolov gimnastičnega turnirja v Parizu, kjer so l. 1889. češki Sokoli slavili znamenito zmago. Od tega časa so se začele in jačile med francoskimi in češkimi telovadnimi društvi prijateljske vezi in se še vedno krepijo s pomočjo vzajemnega spoznanja ob priliki medsebojnih obiskov. Tako so došli francoski predstavitelji na razstavo l. 1891. na tretji sestanek za narodo pisne razstave v Pragi l. 1895, in na četrti leta 1901; Čehi pa so zopet posetili gimnastične turnirje v Nansi, Lionu in še lanskega leta v Le Mansu.

Seveda je bil glavni namen, katerega so pri tem zasledovali Čehi s Podlipnim na čelu, političen. Trebalo je vzbuditi zanimanje in simpatijo Francozov k Čehom in k zapadnim Slovanom sploh. Ta stremeljenja so se uresničila in imela za posledico svoje vrste francosko-češko zvezo, če ne politično, pa na vsak način duševno. Na predlanskem shodu v Pragi so se govorili odkrito govori v tem zmislu in evropski tisk jih je ovekovečil. Ti shodi, kakor tudi prihod ameriških predstavitev na češke slavnosti so blagodejno učinkovali na daljši tehnični razvitek in na spopolnitev sokolske misli.

Z letom 1882 je nastalo v sokolstvu žensko vprašanje in že leta 1887. se je štel nekoliko ženskih telovadnih društev, katerih število sedaj dohaja do 50. Ženska sokolska društva imajo ne glede na obsojanje od strani nekaterih moralistov, brezdvomno veliko važnost. Razun neposredne koristi razvitja sil in fizičnega zdravja bodočih mater uvajajo še nov življenjski rod bino k uspešni izvršitvi političnih zadač Sokola.

(Konec prihodnjic.)

Celjske in štajarske novice

(Gibanje narodnega delavstva v Celju.) Letošnji redni občni „Delavskega podp. društva“, ki se je vršil minolo nedeljo v društvenih prostorih, je bil številno obiskan. Z zanimanjem smo sledili poročilu o dosedanjem društvenem delovanju in radi priznamo, da je društvo ustrezalo svojim namenom v precejšnji meri. Na eni strani se je vsakemu obolelemu članu naklonila redno gmotna kakor tudi zdravniška pomoč, na drugi strani pa se je skrbelo za duševno oblikovanje članov s poučnimi predavanji in razporejanjem knjig. — V gostilni, ki jo vzdržuje društvo za svoje člane, je na razpolago 10 različnih časopisov. — Posebno važnost pripisujemo društvenemu pevskeemu zboru, ki je največ pripomogel k uspehu raznih društvenih izletov in k popularnosti društva v širših krogih. Njegovi javni nastopi, bodisi v lastnem koncertu, bodisi v sodelovanju z drugimi narodnimi društvi so mu naklonili odlično mesto med slovenskimi

očes ugasne in izraz vednega strahu pred usodo stopi na mesto cvetoče mladosti. — Kje je njena sreča? — Eden izmed sinov ji je ostal, pa tudi tega je uničila krivica ljudi.

Da, tam sedi bogati grešnik, se pripogiba do tal in misli s tem solze ubogih s sebe obrisati.

Vse to je preteklo, vse to je daleč za njim. Njegov svet je zdaj ta ozki zvonik, kjer veter v temi buči — „Bog vas bo sodil!“ šepeta starec in solze mu tečejo po licu.

„Mihejič, he, Mihejič! Kaj je to, sili zaspal?“ zadoni od spodaj.

„Kaj?“ zakliče starec in skoči brzo na noge. „Moj Bog, zaspal vendar nisem? To bi bilo prvič.“ In hitro z vajenimi rokami zbere vrvi. Spodaj, skoraj kakor mravlje, se giblje množica kmetov; procesija okolu cerkve je končana, in k Mihejiču prodre veseli klic:

„Krist je vstal!“

Mihejiču se zdi, kakor bi voščene sveče bolj svetile, kakor bi se množica bolj gibala.

Se nikoli ni Mihejič tako zvonil.

pevskimi društvi sploh. Požrtvovalnemu pevu vodju dr. Schwabu je izrekel občni zbor navdušeno svoje priznanje in zahvalo. Na čelu društva stoji tudi v bodoče dosedanji zaslužni predsednik in ustanovitelj društva gosp. Ivan Rebek, čegar živavosti in je vztrajnosti v prvi vrsti pripisovati uspehe društva. V podpredsedniku dosedanje pridobilo društvo znamenito Armin Gradišniku je pridobilo društvo znamenito novo moč. Ostali odborniki so: Alojzij Terček, Milan Mahorčič, Viktor Bevc, Franjo Moškon, Jakob Bač in Jernej Šarlah. — Iz jako živahne debate omeniti nam je med drugim nasvet, da se preskrbi članom brezplačno pravniška pomoč, da se razširi društvena knjižnica in pospeši uporaba iste, da se nabavi vprašalna knjižica za vsakojaka vprašanja društvenikov, na katera se naj odgovarja pri rednih poučnih večerih. Sklenilo se je nadalje, da se priredi v kratkem večji izlet v Šmartno v Rožni dolini, za kar se je odboru dala naloga, da bode za ta izlet vse potrebno ukrenil. Stavili so se še različni drugi predlogi in nasveti, katere bode prihodnji odbor natančneje pretresoval. Pridržujemo si še daljšo besedo, društvu pa za danes kličemo: Naprej s podvojeno energijo po pričetki poti v prid slovenskega delavstva!

(Imenovanja in premeščenja v pravosodstvu.) Višjima dež sodn. svetnikoma imenovana sta dež sod. svetnika Ludovik Golia v Novem mestu in dr. Franc Voušek v Mariboru, oba na svojih dosedanjih mestih. Gospoda avskultanta Josip Zdolšek ter dr. Anton Mulej sta imenovana sodnima pristavoma in sicer prvi pri okrajnem sodišču v Gornjemgradu, drugi pa pri okrajnem sodišču v Šmarju. Premeščen je g. dr. Franc Mohorič, sodni pristav iz Gornjegagrade v Omož, g. Roman Terstenjak pa je prišel kot sodni pristav k okrajnemu sodišču k št. Lenartu v slov. Goricah. — Zanimalo bode znabiti tudi slovenske kroge, da je titularni višjesodni svetnik g. Karol Ekl v Celju imenovan pravim višjesodnim svetnikom ter premeščen k nadsodišču v Gradec ter državni pravdnik g. dr. Avgust Nemanič v Mariboru za državnega pravdnika v VI. činovnem razredu za Celovec.

(„Učiteljsko društvo za celjski in laški okraj“) naznanja cenj. pevkam in pevcem, da je pevska vaja poldrugo uro pred zborovanjem v Gotovljah ter se prosijo navaditi se „Moh pesm.“ II. del, (kojo prinesite s seboj,) meš. zb. št.: 33, 47, 50, 57 71, — moški zbori pa prejšnji.

Pevski odsek.

(„Domovina“ in njeni nasprotniki) Nemčurji in drugi škodljivci našega naroda se zadnji čas boje „Domovine“ kakor hudič križa. Skoro vsak dan nam kaka takšna spaka grozi s tožbo, ker resnico pišemo. Toda kaj bodo tožile reve, če pa mi že vemo, kaj se sme pisati in kaj ne. Neki našim bralcem že znani vojniški nemčur je pred kratkim šel v Celje „Nemca“ dr. Jabornegga vprašat, ali bi „Domovino“ tožil ali je ne bi tožil. Dr. Jabornegg mu je pa jako modro odgovoril rekoč: „Če imate preveč denarja, tedaj že lahko tožite „Domovino“, če pa nimate mnogo

Zdelo se je, kakor bi mrtva kovina čivila, kakor bi glasovi peli, smejali se in jokali in bi se vzdigovali do zvezdnatega neba. Zvezde so bliščale in vedno bolj svetile, in glasovi so se tresli, se vzdigovali in padali zopet na zemljo.

Veliki bas je bučal in klical z močnim, mogočnim glasom: „Krist je vstal!“

In dva tenorja sta veselo odgovarjala: „Krist je vstal!“

In staro srce je pozabilo na življenje s svojimi skrbmi. Pozabil je, da je preteklo njegovo življenje le v tem temnem in mračnem stolpu, da je sam na svetu, kakor staro drevo, ki ga strela prekolje. Poslušal je glasove in bilo mu je, kakor bi ga zopet obkroževali sinovi in vnuki in njihovi veseli glasovi so mu peli o sreči in veselju, ki ju v življenju nikoli ni poznal — stari cerkovnik je vlekel vrvi in debele solze so mu tekale po razoranem licu.

Spodaj so poslušali ljudje in rekali, da se ni Mihejič nikoli tako lepo zvonil. Naenkrat se je veliki zvon stresel in umolknil, vsi glasovi so utihnili — starec je padel onemogel na klop nazaj, in dve solzi ste mu zdrčali počasi po obledelem licu.

denarja, tedaj je pa rajše ne tožite!" Zopet drugi se jezijo, da mi o škodljivcih našega naroda preostro pišemo in da bi morali bolj z rokavicami pisati. Toda ljudje božji, kdo na svetu pa obleče rokavice, če mora gnoj kidati? Treba bode še jako mnogo ostre sape, da iztrebi vso brezkončno gnjilobo, ki se je vsesala v vzdušje Spodnjega Štajarskega.

(Zasledili so nepostavno prodajo smodnika.) Neki Danijel Rakusch v Celju je imel koncesijo za prodajo smodnika v Celju. Mož pa je že pred mnogo leti umrl in z njegovo smrtjo je ugasnila tudi ta koncesija. Njegov trgovski naslednik, celjski župan Julijus Rakusch, pa se je polastil molče te koncesije in prodajal skrivaj pod imenom Danijel Rakuscha leta in leta še nadalje brez koncesije na svoje ime smodnik. Sedaj pa se je ujelo ptička, zasledilo to nepostavno tihotapsko prodajo in ustavilo celjskemu županu dobivanje smodnika. Res lep — lep mož je ta Julče! Ne le, da spravlja vsak dan sto in sto ljudi v smrtno nevarnost, ker ima sezidano svojo smodnišnico tikoma ob najprometnejši okrajni cesti, na kar smo že svoječasnno opozorili — prodaja še celo smodnik brez svoje koncesije. Vprašamo še enkrat c. kr. okr. glavarstvo, c. kr. korno artilerijsko poveljstvo in c. kr. finančno ravnateljstvo, kako je to, da se vse to mirno dopušča in da se ne ukrene nič glede odprave te skrajno nepostavno postavljene smodnišnice? Mar bočete res dočakati katastrofe? Ali je to vojaško izvrševanje ukaza z dne 15. maja 1891, št. 62 § 7?

(Odbor slov. obrtnega društva v Celju) opozarja svoje p. n. ude, da anonce in priporočila v „Domovini“ sedaj lahko spremene, ker se nova sezona kmalu začne. Teksti so neposredno tiskarni D. Hribarja vposlati.

(Narodni mizar) se išče za povsem slovenski kraj na Koroškem. V istem kraju je pošta, slov. hranilnica in posojilnica, občina, župnija, gostilne in trgovine, oddaljenost od kolodvora je le pol ure. Natančnejša pojasnila daje slov. obrtno društvo v Celju. Drugi slovenski časopisi so naprošeni, da to ponatisnejo.

(Novi nemški konkurzi v Celju) Tvrdba Schmidnovi nasledniki je naznanila „Creditorenverein“ svojo insolvenco. Nadajevanje o še drugih celjskih nemških insolvencah in konkurzih pa še vse eno v kratkem sledi.

(Okrajni šolski svet celjski) je v svoji seji dne 17. t. m. sklepal o šolskih stavbah v Ljubčani, Novicerkvi in Šmartnu; pregledal ter odobril nekaj računov krajnih šolskih svetov za upravno leto 1902; imenoval gđc. Ant. Ježovnik za pomožno učiteljico v Grižah, g. Iv. Kramarja (iz Št. Jurija) pa za pomožnega učitelja v Petrovče namesto nadučitelja g. A. Žagarja, ki je vsled bolehnosti dobil 6 mesečni dopust; vzel naznanje vsled tukajšnjega priporočila dovoljeno menitev služb učiteljev g. L. Čulk iz Ribnice (Marnberg) v Dobrno in g. J. Iglarja iz Dobrne v Ribnico; vzel naznanje poročilo, da je dež. šolski svet sistemiziral za celjsko okolico novo javno 4. razredno dekliško šolo v I. pl. razredu (namesto sedanje zasebne) ter vzel slednjič naznanje izjavo g. J. Širca iz Žalca, s katero ta gospod naznanja, da izstopi iz okr. šolskega sveta.

(Zahvala.) G. Ivan Karnjovšek, slikar na Lavi pri Celju, je daroval bralnemu društvu v Galiciji okoli 20 knjig in knjižc, za kar mu izreka iskreno zahvalo odbor.

(Občinske volitve v Škofjivasi) Ta velika občina, ki šteje okoli 750 volilcev, je nekakšen most med nemčurkim Vojnikom in Celjem oziroma celjsko okolico, in je prišla šele pred nekaj leti iz nemčurskih v slovenske roke. V kratkem se pa vrše nove volitve in so se nemčurjem že zopet začele sline cediti, da bi prišli v občini do kake besede. Toda tudi iz te moke ne bo prav nič kruha. Imenik volilcev kaže, da bi moralo na dan volitve precej narodnih volilcev iti spat, če bi nemčurji hoteli imeti upanje da bi zmagali. Celjsko politično društvo priredi v kratkem nekaj volilnih shodov, s katerimi se bode nasprotnikom tudi tokrat dokazalo, da je nemčurstvu za zmiraj odklenkalo.

(V postu za pust) Na veliki petek do doldne pripeljala sta se okrajni glavar in okraj. šolski nadzornik iz Celja v Vojnik. Vstavita se pred Brezovnikovo trgovino. Po kratkem pomenku

prisede še g. Brezovnik na voz in vsi trije se peljejo dalje po trgu. Pred posojilnico se kočija vstavi. Gospodje izstopijo ter zginejo v hišo. — Ko ljubi naši posilinemci to vidijo, priletijo kakor bi bil telefoniral iz vseh kotov skupaj. Očka Zottl kot županov namestnik ustavi glavarjevega kočijaža ter z veselja žarečim licem vpraša, kaj ima gospod glavar z gosp. Brezovnikom (ki je načelnik posojilnice) v posojilnici opraviti. Z odprtimi ustmi so poslušali zdaj vsi, stari in mladi, kaj jim bo imenitni gospod kočijaž skrivnostnega razodel. Vsem je bilo na obrazu brati, da komaj pričakujejo modre izpovedi kočijaževe, da je prišel okrajni glavar to preklicano posojilnico zapret. Ko bi jih bili g. urednik videli! Kar dihati se niso upali, tako so bili radovedni in škodoželjni. A kaj so izvedeli? — Gg. okrajni glavar in nadzornik ter g. Brezovnik šli so, ne v posojilnično pisarno, ampak šli so, no kam? Šli so k mizarju g. Novaku, ki stanuje v posojilnični hiši, gledat klopi, ki jih ta mojster po najnovejših uradnih vzorcih dela za novo šolo v Ljubčani. — Ko so v tem ti trije gospodje stopili zopet na ulico, bilo je te stare in mlade radovedneže in škodoželjneže tako sram, da so se drug za drugim (nekateri pa za bišna vrata) skrivali ter potem za novo blamažo bogatejši zlezli vsak na svoj dom. Celi dogodek pa je celo strogemu g. glavarju izvalil porogljiv nasmeh.

(Iz Šoštanja.) Odkar se pri tukajšnjem davčnem uradu praktikant, pristav in kontrolor čutijo pristne Nemce, sme davkoplačevalec najmanj zahtevati slovenske tiskovine. Gospod kontrolor ne ve nčesar o slovenskih tiskovinah in se opravičuje da jih nimajo ter dvomi, da se sploh kje dobe. Nemški duh je zavzel tudi eksekutorja; ta se je svoj čas pisal Šilec, po receptu Paradiža, Ježovnika in Poterca, piše se sedaj Schillett. Ni dosti to, posluži se pa tudi nemškega pisanja, če ima kake javne listine v slovenskem jeziku prepisavati. Izgovarja se, da je sedaj taka šega pri davkarji. No, no, kmalu bode na poslopu mesto avstrijskega orla, pruski zaznamoval, kje imajo naši kmetje davek plačevati. Vprašamo finančnega ministra ali pa njegovega deželnega finančnega namestnika, če mu je kaj znano o teh razmerah.

(Slava konjiških Nemcev.) 1. Dr. Kadiunig. „Ena se Tebi je želja spolnila, župan konjiški da Ti si postal.“ Najsrčnejša želja našega gospoda zdravnika rodod Kranjca, je bila zasesti županski stolček v Konjicah, in po velikem trudu je dosegel svoj cilj. Kako izrablja ta mož svoje župansko dostojanstvo, pove mnogo slučajev. Nekega lepega dne se je gospod župan v javni gostilni Werbniggovi grozno hudoval nad našim gospodom poštarjem, kateri se kot nepristranski uradnik ogiblje vsakega društva in živi le za svoj urad; to našemu gospodu županu ni prav in gotovo so ga „vinski duhovi“ dvignili na prestol trgovskega ministra, ker je slovesno izjavil, da bo delal nato, da pride v Konjice za poštarja mož, kateri bo šel čez drn in strn za rešitev proslulega konjiškega nemštva. Gospod župan tudi med najožjimi pristaši imate mnogo klepetulj, katere vse vaše govore obesijo na veliki zvon; marsikaj zanimivega se pride! 2. V bližnjem Vitanju se je rodil mož, ki sliši na ime Pirh, nadučitelj slovenske šole za konjiško okolico. Še pozni slovenski rodovi bodo znali pripovedovati o veliki ljubezni, katero goji on do otrok, kateri so njemu izročeni v odgojo s tem, da se nikdar ne udeleži božičnice, katero priredijo blagi dobrotniki za uboge učence slovenske šole; ne le, da se ne udeleži božičnice, ampak pred leti je celo prepovedoval (seveda po božičnici) slov. učitelju, se iste udeležiti in ga je denunciral pri okr. šolskem svetu. Kako ulogo ste v tej zadevi, g. nadučitelj slovenske šole, pred okr. glavarjem igrali, se spominjate. — Akoravno g. Pirh svoje ime izvaja iz nemškega, akoravno pravi, da se pretaka po njegovih žilah pristna nemška kri, vendar se ne sramuje jesti „izključno“ slovenski kruh kot nadučitelj na popolnoma slovenski šoli, akoravno je vse prebivalstvo ogorčeno nad njegovim nečutenim provokatoričnim nastopanjem, koje hočemo v enem slučaju osveteliti. Čeravno je g. Pirh nadučitelj slovenske šole, vendar mora biti član nemškega pevskega društva, katero nešteto krat izziva s pesmijo „Wacht am Rhein“ in kot tak

se je udeležil pogreba najsilovitejšega konjiškega Nemca Werbnigga. Mi nimamo nič proti temu, ako g. Pirh izkaže zadnjo čast svojemu somišljeniku, a javno moramo protestirati proti temu, da on demonstrativno nosi frankfurtarske trake velikega venca, katerega je poklonilo nemško pevsko društvo svojemu članu. Akoravno je bilo več pevcev pri pogrebu, kateri bi lahko prevzeli „dvomljivo“ čast, nositi frankfurtarske trake pri vencu, vendar je slovenski učitelj prevzel to nalogo, da javno izziva slovenski narod. Učitelji, kateri so ostali zvesti slovenskemu narodu, se ne smejo udeležiti božičnice, katero prirede dobrotniki šolske mladine, a gospod nadučitelj slovenske šole sme z nemškimi trakovi javno izzivati slovensko prebivalstvo. Več prič je slišalo mnogo kmetov, kateri so se zgražali nad tem, da nosi „njihov“ nadučitelj nemške trakove. — G. Pirh ima razun svoje službe kot nadučitelj slovenske šole sila važen posel prestavljalca ukazov na tukajšnji c. kr. pol. ekspozituri. Kako zmožen je mož slovenščine, kaže dejstvo, da je vodja c. kr. pol. ekspoziture moral večkrat poklicati nekega slov. uradnika, kateri je moral popravljati „dične“ prevode nadučitelja slovenske šole in so ti popravljani prevodi bili podobni rdečemu morju vsled neštetilnih popravkov z rdečo tinto. Značilno za njegovo znanje slovenščine je dejstvo, da je več strank prosilo pol. ekspozituro, da jim pošilja nemške odloke, kajti, akoravno ne znajo nemški, si lahko dajo raztolmačiti nemške odloke, a slovenščine gospoda nadučitelja slovenske šole nihče ne razume. Posrečilo se nam je dobiti več odlokov (poslovenjenih od gospoda nadučitelja slovenske šole) v roke in prosimo slavno uredništvo, da jih v kratkem priobči, da spozna vsak bralec vzorno slovenščino gosp. Pirha, nadučitelja slov. ljudske šole za konjiško okolico.

(Celjski in brežiški nemški lopovi.) Večjih falotov ni v celi Srednji Evropi nego so spodnještajarski nemčurji. Na drugem mestu poročamo, kako so se peljali iz Celja v Brežice z godbo vred Slovence zasramovat. Pa to še ni višek njih propalosti. Najeli so nekaj pijanih hlapcev ki so blizu „Narodnega doma“ živio klicali. Na ta klic, ki so si ga bili najeli, djali so pa, da se morajo nad Slovenci maščevati in so obsuli s kamenjem „Narodni dom“. In na vse zadnje še kličejo oblasti na pomoč, kakor da bi bili oni, ki so se iz Celja peljali Slovence zasramovat, nedolžna jagnjeta. Z ozirom na stike celjskih sodišč s provzročitelji tega izgreda smo pač jako radovedni, kdo se bode poveril s preiskavo. Hudo mušneži pravijo, da ali Morak ali Dučar ali Markhl.

(Posojilnica v Trbovljah) je imela v upravnem letu 1902 vseh prejemkov 188 530 K 57 v, vseh izdatkov pa 186 482 K 31 v, torej skupnega denarnega prometa 375 012 K 88 v. Zadružnikov je bilo 95, med temi 10 novih, deležev 1792 K. Število vlagateljev je bilo 509, znesek vlog 318 145 K 94 v. posojil pa 159 965 K 50 v. Za dobre namene se je dalo 303 K 74 v.

(Še enkrat o slovenjebistriških sodnih razmerah) Izvedeli smo, da onega škandala glede zavrnitve slovenske zemljejknjižne prošnje z imeni Studenice in Hrastovec ni kriv samo sodnik Kronasser, ampak pravzaprav v prvi vrsti zemljejknjižni volja, kanclist Schulin. Nimamo seveda vzroka glede naše zadnje notice kaj popraviti ali ublažiti, ker Kronasser bi bil moral Schulina in druge podrejene sile že davno naučiti izpolj nevanj uradniških dolžnosti. Ob enem pod častno besedo izjavljamo, da smo mi sami po slučajno dobljenih obvestilih ono notico napisali in nas gosp. dr. Lemež ni niti najmanj pripravil k temu, da smo pisali, kar v polnem obsegu z gorenjim pridevkom vzdržujemo. Tu ne poznamo šale!

(Iz Maribora.) Velika ljudska veselica v Mariboru dne 7. junija obeta mnogo zanimivega. Različni odseki so začeli svoje delovanje in že precej določili ves program. Programski odsek je dokončal svoje delovanje in se trudi pridobiti še različnih moči, da bode program bolj mnogo vrsten. Dekoracijski odsek ima v svoji sredini akad. slikarja g. Frasa in g. Deklevo; vsi prostori „Narodnega doma“ se bodo spremenili v lepi gaj. Damski komite že marljivo pobira in nabira

in si razdeluje različna dela v posameznih odborih. Društvo „Maribor“ in „Športno društvo“ hočeta podati nekaj posebnega. Planinci bodo ljudi vabili na planine itd.

(Runeč blizu Ormoža.) Iz poučnih kmetijskih tečajev, katere je bil prirejal tukajšnji g. nadučitelj Fr. Vabič in o katerih je cenjena „Domovina“ že poročala, je vzkliklo „Kmetijsko društvo za Lešnico in okolico“. V nedeljo, dne 19. t. m. se je vršil ustanovni zbor, katerega se je udeležilo nad 100 oseb — za naše razmere res ogromno število. Društvu je pristopilo dozdaj 114 udov. Da se je dosegel tolik uspeh, je seveda v prvi vrsti zasluga g. Vabiča, ki je z omenjenimi tečaji pripravil novemu društvu ugodna tla. Pristopivši udi so si zbrali sledeči odbor: Fr. Vabič, nadučitelj na Runeču, predsednik, — Josip Kuharič, posestnik na Lešnici, podpredsednik, — Vekokoslav Kukovec, veleposestnik na Lešnici, zapisnikar, — Anton Habjančič, posestnik na Lešnici, blagajnik, — Jos. Rudolf in Ivan Kosi, posestnika v Ključarovicah, Vekoslav Kosi, pos. in sodar v Stanovnem, Ivan Anošek, posestnik na Žvabu in Ivan Meško, pos. sin v Grmeh, odborniki. Imena nam jamčijo, da bo društvo krepko prospevalo. Pred vsem bo društvo posvetilo svoje moči vinogradarstvu, kajti naši vinogradi so deloma že uničeni, deloma pa bodo v kratkem. Treba bo torej gorice prenoviti, t. j., zasaditi jih z amerikancem. Zato je društvo že najelo potrebno, ugodno ležeče zemljišče, kjer bo imelo svojo amerik. matico, trtnico in drevesnico. Zatem pridejo na vrsto tudi druge stroke. Dela in napora bo mnogo, a s slogom se bo že dalo kaj doseči. Ker pa je naše gmetno stanje še neugodno, upamo, da dobimo čilno podporo tudi odond, kamor roma marsikateri naš vinar, prislužen z našimi žulji, in da nas bodo blagohotno podpirali tudi domači zavodi in naši prijatelji. Novemu društvu pa krepko kličemo: Živi, procvitaj in rasi!

Druge slovenske novice.

(Časnikarski sestanek.) V Ljubljani je bil 22. t. m. sestanek krščansko mislečega časnikarstva. Natančnejšega poročila o tem sestanku nimamo, kajti „Domovina“ je menda tako — „nekrščanska“, da ni bil nihče od nas vabljen. V predsedstvo so bili voljeni gospodje po posameznih kronovinah, za Štajarsko g. Korošec iz Maribora. Sklenilo se je ustanoviti časnikarsko društvo za jugoslovanske pokrajine.

(Štrajk delavcev na južni železnici.) Po Ljubljani kroži vest, da začno s prvim majnikom skladiščni delavci in delavci na progi stavkati. Znano je, da južna železnica kar najbolj mogoče izsesava svoje uslužbenke, uradnike in delavce, in gotovo so le-ti opravičeni, da si, bodisi na ta ali oni način, izboljšajo svoje slabo gmetno stanje.

(Nemška predrznost v Ljubljani) narašča dan zadnevom. Posebno oni revčki, ki jih je krstilo ljubljansko ljudstvo za „karfijolce“, oni posilinemški študentki so začeli dvigati puhle glavice, pozabivši onih tušev, ki so jih še pred kratkim dobivali po svojih grešnih kosteh. V torek sta dva taka tička, neki Schmidt in Kadunik (!) napadla na ulici tehnika Domianoviča. To je najbrž odgovor na protest slovenskih tehnikov proti imenovanju „karfijolca“ Hitti-ja asistentom kmetijsko-kemičnega preizkuševališča.

(Glasovir), ki izvaja različne inštrumentne glasove je razstavil g. Ivan Bajde v Ljubljani. Delal je na tem umotvoru nad dvajset let in ga bo poslal tudi na razstavo v Petrograd.

(Volitve v Zagorju.) Pri občinskih volitvah v Zagorju je zmagała nemška stranka.

(Zdole pri Krškem.) Pretekli teden je zima prav močno pritiskala, da je v naših lepih vinogradih močno pozeblo. Vsi prvi poganjki na trtah so docela pozebli, torej smo za to leto že sedaj precej obrali, da nam ne bo posode za vino zmanjkovalo, kakor preteklo jesen. Bog nam pomagaj! Mraz je, da je zemlja trda kot kamenje. Kupci za vino se že oglašajo. Na tisoče veder ga je pri nas še naprodaj.

(Kako volijo v Gorici osrednji odbor c. kr. kmetijske družbe.) Predsednik družbe, dr. Pajer, je razposlal vabila k volitvi par dni pred volit-

vijo. Veliko Slovencev ni dobilo vabila. Odredil je, da volijo edino udje, ki so že plačali udnino in imajo izkaznico. Pobotnica ne zadošča. Poslal je italijanskim udom pobotnice in izkaznice dan pred volitvijo v hišo, Slovencu pa nobenemu. Sicer je udnino pobiral sluga, ki je obenem izdal pobotnico. Lahki so torej plačali vsi, Slovenci pa ne. In da ne bi še kdo na dan volitve, ki se je začela ob 11. uri, plačal udnine, je blagajnik — menda na ukaz Pajerjev — ta dan izginil. K volitvi nista bila pripuščena celo dva člana osrednjega odbora, štirje deželni poslanci itd., vseh skupaj nad 70 članov. Izvoljeni so bili seveda sami Italijani. Odposlal se je takoj brzoglasen protest namestništvu in ministrstvu.

(Izdajalstvo pri občinskih volitvah v Trstu.) Bivši slovenski občinski svetnik Franc Dollenz je pri volitvah v III. volilnem razredu z odprto glasovnico glasoval za kandidate irredentovske stranke. Obenem pa poročajo, da hoče Dollenz kandidirati v IV. okraju, Barkovlje. Rojan, Greta, kot kandidat iste izdajalske stranke proti slovenskemu kandidatu. Dollenz je sicer poslal popravek „Edinosti“, v katerem zanika zgoraj omenjeno dejstvo, ali tržaški rodoljubi so izvedeli to stvar iz tako zanesljivega vira, da je vse Dollenčevo zavijanje zastoj. Franc Dollenz, dosedanj zastopnik slovenskega naroda, je postal izdajalec. „Črna zemlja naj pogrezne...!“

Društveno gibanje.

(Celjsko pevsko društvo) priredi zadnjo igro v tej sezoni v nedeljo, dne 3. maja 1903 v dvorani „Narodnega doma“ v Celju „Deseti brat“, narodna igra v petih dejanjih s petjem. Po J. Jurčičevem romanu spisal Fran Govčkar. Pevske točke priredil Lavoslav Pahor. V ulogi Dolfa Gornik gostuje g. Danilo, član deželnega gledališča v Ljubljani. Pri predstavi sodeluje pomnožen orkester celjske narodne godbe. Blagajnica se odpre ob pol 7. uri. Začetek točno ob 8. uri. Vstopnina: Sedeži v parterju 1. in 2. vrste K 2.—, 3. do 7. vrste K 1.40, 8. do 16. vrste K 1.—, Sedeži na balkonu K 1.20. Stojišča K — 60; dijaki, vojaki do narednika in redni udje delavskega podpornega društva K — 40. Vstopnice ima v predprodaji trgovina Drag Hribarja.

(Katoliško slovensko politično društvo na Teharjih) ima svoj letni občni zbor v nedeljo dne 26. t. m. ob 3. uri popoldne v gostilni g. Jurija Št. glica v Slancih po sledečem vspredu: 1. Nagovor predsednika, 2. poročilo tajnika, 3. poročilo blagajnika, 4. volitev predsednika, 5. volitev novega odbora, 6. govor o narodno-gospodarskih političnih rečeh, 7. slučajnosti. K obilni udeležbi vabi odbor.

(Katoliško izobraževalno društvo v Št. Pavlu pri Preboldu) priredi v nedeljo 26. t. m. veliko veselico s sledečim vspredu: 1. Zamujeni vlak, veseloigra. 2. Deklamacija. 3. Dve materi, igrokaz s petjem. Vmes udarjajo tamburaši iz Št. Jurja ob Taboru. K mnogobrojni udeležbi vljudo vabi odbor.

(Na Polzeli) priredi v nedeljo 26. t. m. podružnica družbe sv. Cirila in Metoda svoj ustanovni shod ob 1 uri popoldne v občinski pisarni. Ob 3. uri popoldne se vrši v prostorih gosp. Jul. Žigana veselica z dvema gledališkima predstavama in deklamacijo. Pri veselici sodeluje tudi oddelek celjske narodne godbe. Priprave za to veselico se delajo zelo marljivo in gotovo se ne bo kesal nihče, kdor pride v nedeljo na Polzelo. — Vstopnina: Sedeži od 1.—3. vrste K 1.— od 4. vrste naprej K — 60, stojšča K — 40. Čisti dobiček veselice je namenjen za našo potrebno družbo sv. Cirila in Metoda, zato se velikodušnosti ne stavijo nobene meje.

(Pri Devici Mariji v Pušavi) se bo dne 3. maja 1903 blagoslovila društvena zastava katoliškega delavskega društva. Vspored: 1. Pozdrav katoliškega delavskega društva iz Maribora na kolodvoru v Št. Lorencu ob 7. uri zjutraj. 2. Ob 10 uri slovesna maša s pridigo in blagoslovljenje društvene zastave. 3. Po večernicah ob 1/2 3 uri na vrtu g. Aleksija Eichelzerja srečolov in prosta zabava. Igrala bo godba pod vodstvom gospoda Martina Schlacherja od Sv. Duha na Ostrem vrhu. Vstopnina za osebo 40 vinarjev. K obilni udeležbi vabi odbor katoliškega delavskega društva.

Dopisi.

Iz Savinjske doline. Da je slovenska zemlja na prirodnih krasotah bogata, kdo bi mogel to tajiti? Velicaste naše planine, čarobno ležeča jezera, prijazne doline z biserno čistimi rekami, vse to se tako harmonično zлага kakor slika umetnika. Kje se pač še najde enak del božjega stvarjenja, da bi se v primeri s svojim malim obsegom mogel ponašati s tolikimi prirodnimi krasotami, kakor ravno naša slovenska domovina!

Posebno Savinjska dolina je že davno znana radi svoje krasne lege, radi svojih snežnikov, svojih zelenih planin, radi svojega svežega zraka, milega podnebja, radi svojih zdravih kopeli v kristalno čisti Savinji ne le našim bližnjim sosedom nego daleč preko mej naše domovine.

Posebno zadnja leta so pričeli tujci kaj radi zahajati v Savinjsko dolino si krepčati svojega zdravja, si odpočiti od trudapolnega dela in občudovati prirodne krasote naše doline. In veliko več tujcev bi še zahajalo vsako leto v naše kraje, ako bi se jim nudila ona ugodnost, koje so navajeni za dobro plačilo, in ako bi jim bile znane vse naravne krasote Savinjske doline.

Delo naše bi moralo biti, da seznanimo širji svet z našimi prirodnimi krasotami, da jim nudimo menjajočo se zabavo in ugodno bivanje med nami. Eden sam pa tega ne more storiti, zato je potreba skupnega delovanja vseh onih, kojim je ljudski blagor pri srcu, kojim je kaj na tem ležeče, da se seznanijo tujci z našimi kraji. Naše krasne planine so vsled neumornega delovanja ja slovenskega planinskega društva in posebno njegove uzorne Savinjske podružnice, že dokaj odkrite, s kočami preskrbljene in lahko dohodne. Treba je seveda še veliko dela in truda, posebno zgradbe raznih cest v osrčje Savinjskih planin, da bi bila tujcem pot zloženjša nanje.

Ne skrbi pa se v toliki meri, da, skoraj prav nič se ne skrbi za druge prirodne krasote Savinjske doline. Vzemimo naše krasne podzemeljske jame! Koliko bi dali Švicarji, ako bi imeli n. pr. enako podzemeljsko jamo, kakršna je ona pri Žalcu v Savinjski dolini, takoimenovani „Pekel“. Ta podzemeljska jama, ako bi bila povsem odkrita in za obisk prirejena, bi bila po svojih krasnih kapnikih, po svojih slapih, raznovrstnih votlinah in po svoji velikosti enaka sloveči postojenski jami, ako bi je celo ne presegala. Tako pa je ta biser naše doline, ta redka prirodna krasota tujcem do cela nepoznana in domačini se ne zanimajo, da bi isto svetu odkrili. Da bi bila imenovana podzemeljska jama v resnici zlahka prihodna, da bi se razkrile vse njene krasote, je potreba še mnogo truda, mnogo dela in gmetnih žrtev, potreba je delovanja. Lastnik te jame, Ivan Kač v Žalcu, se je mnogo trudil in že veliko žrtvoval, da je storil to jamo vsaj deloma za obisk pripravno, a sam iz lastne moči več narediti, razkritje in napravo potov nadaljevati ne more, saj ga stane dosedanje delo že nad tisoč kron. In ako se ne bodo našli viri, da opomorejo nadaljevanju pričetega dela in vsaj deloma pokritju dosedanjih stroškov, bo primoran ta neprecenljivi zaklad naše Savinjske doline prodati tujcem, kateri se za to jamo prav gorko zanimajo.

Ako kje, je gotovo tukaj na mestu prijazen poziv do vseh odkritosrčnih rodoljubov in prijateljev naših prirodnih krasot, da pripomorejo, da se že pričeto delo nadaljuje, da se ta krasna jama odkrije, da se žnjo seznanijo širji krogi in posebno tujci in da ostane v naši lasti.

Želeti bi bilo, da bi jamo „Pekel“ ljudstvo, posebno inteligenca, bolj obiskovala in z malo vstopnino pripomogla k nadaljevanju razkritja jame in nje krasote in napravi potrebnih potov.

„Pekel“ je uro hoda od Žalca oddaljen in pride se do njega tudi z vozom. Že to, kar je dosedaj razkrita, bo obiskovalca zadovoljilo in ne bo mu žal za pohod. Ako obišče „Pekel“ več ljudi skupaj, potreba je to poprej lastniku jame naznaniti, da pusti jamo razsvetliti, kajti brez razsvetljave ni užitek dovoljen.

S to podzemsko votlino ste v zvezi dve votlini, kateri pa ste dve uri hoda od vhoda v „Pekel“ oddaljeni. Iz tega se lahko sklepa, kako velika bo ta podzemna jama, ko se vsa razkrije in za obisk dohodna stori.

Zeleti je, da se vsi rodoljubi in prijatelji prirodnih krasot seznani s to zanimivo votlino, da zvedo širji krogi o tem biseru Savinjske doline, zato prosimo vse naše liste, da blagovolijo ta domoljubni poziv ponatisniti, kakor tudi merodajne faktorje, da pomagajo pričetu delo nadaljevati.

Iz Galicije. Iz vseh slovenskih krajev se čitajo v „Domovini“ poročila, le iz naše fare ne najdem ničesar. Marsikomu je zato naša fara še neznan kraj, ali pa misli, da bivajo tukaj nezavedni ljudje. Temu pa ni tako. Tudi mi se zavedamo svoje narodnosti. Imamo „bralno društvo“ združeno s kmetijskim, ki ima namen, nas pripeljati do duševnega in gmotnega blagostanja. Pa naše društvo se ne more še krepko razviti, ker ima premalo dobrotnikov, ki bi ga podpirali. Obračamo se torej do slovenskih rodoljubov, naj nas podpirajo s knjigami in časniki.

Naše društvo varuje in zabranjuje, da se med ude ne prikrade slabo berilo. Če pa človek nima kaj prida v roke vzeti, pa po slabem seže. Udnina znaša pa malo, ker vsak ud plača samo eno krono. Zdaj pa še Vas, fantje in možje gališki vabim, pristopite k društvu, da bo razprostrlo svoje peroti čez celo faro. Da hode svet vedel, da tudi pri nas prebiva zavedno slovensko ljudstvo. Posebno fantje naj bi se zanimali za napredek.

Gojimo lepo narodno petje. Če bodo narodne pesmi nehale, bo izginil tudi slovenski narod. Pa še nekaj. Opazil sem, da nekateri fantje, ki radi „ptujski žabici“ v trebuh pogledajo in za njo celo „fliko“ dajo, opuščajo narodno petje in se izogibljuje narodnih društev in zabavljajo poštnim veselicam. Pustite to „kroto“ in bodite narodni! Ta ptujska „žaba“ ima v Šmartnem v Rož. dolini tudi dosti slepih miši, da jih hodi lovit za prusko past. Pa kakor sem slišal, da se je k Sv. Jungerti naselil mlad puščavnik, da bo pridigoval Šmarčanom in Galičanom. Tisto pa ne vem, ali si bo izvolil Vaš list ali „Gospodarja“, da bo spreobračal „Štajerčeve“ vernike. Da bi se le kmalu oglasil. Podgorski.

Politični pregled.

(Državni zbor.) Prva seja po velikonočnih počitnicah je bila slabo obiskana. Vzrok temu je bilo, da so bile na dnevnem redu manj važne stvari. Toda to ni zadrževalo socijalnih demokratov, da ne bi uprizorili vsaj nekoliko burke, da cela stvar ne pride iz reda. Körber je namreč odgovarjal na neko interpelacijo posl. Daszynskega, pri čemur so mu socijalisti toliko časa ugovarjali, da je moral nehati z govorom. Tudi češki radikali so s Klcfačem na čelu kaj ostro napadali podpredsednika Začeka. — Predložilo se je nekaj načrtov glede prodaje eraričnih poslopij in načrt lokalne železnice od Svetne vasi v Zgornje Bercvlje na Koroškem. Stavil se je nujni predlog, naj se Srbiji odpove trgovinska pogodba in predlog glede uravnave plač poštnim in brzojavnim uslužbencem. Za vinorejce je važen predlog, naj se priprave za odvracanje slane podpirajo iz državnih sredstev. Zbornica je potrdila celo vrsto poslanskih mandatov. Nato je izročila prošnje tvorniških delavcev za 36urni nedeljski počitek vladi, da posreduje med delavci in delodajalci. Prihodnja seja je 28. t. m.

(Gosposka zbornica) bo imela prihodnji torek svojo sejo. Na dnevnem redu je volitev petih članov v kvotno deputacijo.

(Ogrski vladni krogi) vse bolj in bolj uvidevajo, da bo treba brambeno predlogo umakniti, kajti opozicija se ne da omehčati. Govori se, da se misli čela Apponijeva frakcija združiti z opozicijo. Glasovanje v zbornici je pokazalo, da se velika večina vladinih pristašev ne strinja več z vlado, kajti pri glasovanju o odgovoru ministra Fejervaryja radi dogodkov v kadetnici v Pečuhu se je odtegnilo 273 poslancev glasovanju. Opozicija predloži v kratkem dva predloga, ki bodeta gotovo povzročila velik nemir v zbornici, namreč predloga, da se zopet ustanovi čast palatina in narodna garda. Szellovo vladno čakajo še bridke ure.

(Nabori na Ogrskem.) Uradni list objavlja naredbo domobr. ministra, s katero se vojaški nabori določujejo za čas od 2. junija do 25. julija.

(Na Hrvatskem) vladajo vedno žalostnejše razmere. Narod je vsled nesramnega postopanja vlade z banom na čelu tako ogorčen, da skuša že skoraj povsod z nasilstvom stresti s sebe neznosni jarem. Kako postopajo oblasti proti opozicijskim listom, je vsakomur znano, že dalj časa izhajajo listi le v drugi ali tretji izdaji. Da bi pa vlada zatrla sebi nasprotno časopisje, da bi svet ne izvedel, kake gorostasne krivice se gode na njeno povelje, je segla po urednikih. V ponedeljek sta bila aretirana „Obzorova“ urednika Josip Pasarić in dr. Mlan Heimrl. Tretji, M. Marjanović je po sreči pobegnil. Uredništvo „Obzora“ je začasno prevzel dr. Marijan Drenčin. Dr. Heimrla so aretirali na ulici in ga uklenjenega gnali na policijo.

(Italijanski minister zunanjih del.) Prinetti je podal ostavko in kralj jo je sprejel.

(V Carigradu) so se takoj po pravoslavni veliki noči nadejali splošnega vstanka v Macedoniji, ali kakor javljajo iz Macedonije, je večja akcija določena šele za prihodnje leto. Posamezni oddelki se sicer večkrat spopadejo, ali večje bitke ni. Turške izgube pa so vkljub temu že precej velike. Na Ruskem je občno mnenje, da ne bo dolgo potrajalo do vojske. Rusko črnomorsko brodogradništvo je že mobilizirano. Iz Soluna poročajo, da so vstaši sklenili razstreliti vsa večja državna poslopja. Obenem pa tudi javljajo, da prihaja iz Male Azije vojaštvo, katero se takoj pošilja v obmejne pokrajine. Okrog Mrovice je zbranih 35 bataljonov, ki jim poveljuje Emer Rušti-paša. Sultan je baje izgubil popolnoma nade, da bi se mogle izvesti reforme.

Književnost in umetnost.

(P. Hartmannov oratorij „Sv. Frančišek“) je v Ljubljani nepričakovano sijajno uspel. V kratkem priobčimo daljše poročilo.

(Ivan Cankar — Ob zori.) Več daljših in krajših črtic znanega našega pisatelja. Svoj čas smo priobčili daljšo oceno Cankarjevega pisateljevanja, zato ne bomo teh črtic na novo ocenjevali. Slavno občinstvo, katero gotovo želi samo spoznati svoje pisatelje, naj si ogleda knjigo samo in naj sodi samo. Založila je knjigo knjigarna Kleinmayer in Bamberg v Ljubljani.

(Mali vitez.) V isti knjigarni je izšel 8. sešitek Sienkiewiczovega romana „Pan Volodijevski“, slovenski prevod priredil M. Podravski. Sešitki izhajajo na vsakih 14 dni in stane vsak 40 v.

Brzjavka.

Brežiško nemško falotstvo. Zaradi brežiških tolovajstev je bil aretiran in vzet v preiskovalni zapor nemškega župana nečak, visokošolec Faleschini. Izmed celjskih hujskajočih muzikantov še nobeden ni bil aretiran.

XV. izkaz za „Dijaški dom“ v Celju.

(Za „Dijaški dom“ v Celju) so nadalje vplačali prispevke: Prebitek prvega trgovskega plesnega venčka v Celju 8. svečana 1903 K 200; izkupilo za izdražbano blago na pustni večer v celjski čitalnici K 28 22; gospa Lizika Kunej v Brežicah nabrala pri veselici v Rajhenburgu K 7 38; sl. posojilnica v Trbovljah K 50; sl. posojilnica v Št. Ilju pod Turjakom K 10; R. S. 100 K; dr. Polanec c. kr. prof. v Mariboru, 20 K; gdč. Kristina Brenc, naduč. hčerka v Velenju, 1 K; g. Ludovik Šelander, c. kr. fin. uradnik in hiš. posestnik v Celju, 150 K; slavna posojilnica v Celju 2000 K; mesto venca na krsto g. dr. Hinka Šukljeta so darovali sledeči gg.: prof. Suhač v Celju 12 K, dr. Bela Stuhec, prakt. zdravnik v Ptuj, 20 K, Fric Kukovič, župnik na Dobrni 10 K; Franjo Jošt, evizor „Zveze slov posojilnic“ v Celju 10 K, dr. Fran Mohorič, c. kr. sod. pristav v Gornjem gradu, 20 K, dr. Alojzij Praunseis, zdrav. v Ljubljani, 20 K in dr. Silvin Hrašovec, c. kr. sod. pristav v Mariboru, 10 K; dr. Ivan Dečko, odvetnik v Celju, mesto venca na krsto pokojnega g. Janeza Zupanca 15 K; sl. posojilnica v Gor. Radgoni 40 K in sl. okrajna posojilnica v Ormožu 50 K; dr. Gregorij Pečjak, c. kr. gimn. veroučitelj v Ljubljani, 5 K; dr. K. Vrečer, c. kr. nadštarni zdrav. v Gradcu, 3. obrok 50 K; dr. Anton Schwab, distr. zdravnik v Celju, 40 K; sl. posojilnica na Vranskem 260 K in sl. posojilnica v Brežicah 100 K; dr. Jos. Georg, odvetnik v Šmarju, namesto venca na krsto g. dr. Mat. Mračeta 10 K in mesto venca na krsto g. Hinka Šukljeta 10 K. Skup K 3248 58. Prej izkazanih K 26606 47, je torej skup K 29855 05.

Službe išče

kot blapec oziroma kot šefar mlad mož, bivši posestnik. Kdo, pove upravništvo „Domovine“.

Lepo stanovanje

obstoječe iz štirih sob, kabineta itd., se odda v celjski okolici blizu mesta s 1. junijem.

Naslov se izve pri upravništvu „Domovine“.

(187) 1-3

Oznanilo prodaje.

Naprodaj je v Leopolda Tomana konkurzno maso spadajoče štacunsko blago, gospodarski voz, koleselj in sed vina (vse skupaj sodno cenjeno na 663 K 89 v).

Proda se vse povprek najboljšemu ponudniku proti gotovemu plačilu. Ponudbe se vpošljejo najkasneje do 4. majnika 1903 oskrbniku konkurzne mase g. dr. Josipu Barletu, o. kr. notarju v Kozjem.

(190) 1

V najem se da

dobrodoča, že več let obstoječa trgovina. Ista se nahaja v zelo lepem kraju in je v najboljšem prometu, ker je tamkaj zaradi graditve železnice več sto delavcev uslužbenih. Več pove

(189) 2-1

MAKS TANČIČ, Šmarje p. Jelšah.

PRODAJALKA

tudi začetnica, nemškega in slovenskega jezika zmožna, ki zna s strojem in perilo šivati,

SPREJMEM

v svojo filjalko. Pismene ponudbo samo v nemškem jeziku na naslov gospe Marije Heumeyer v Mariboru, Hpt. št. 1.

(186) 3-1

Izurjena prodajalka in eden učenec

za trgovino z mešanim blagom se sprejmeta pri

Fr. Ks. Petku

(181)

na Ljubnem v Savinjski dolini.

3-2

Proda se hiša v Mozirju

blizu cerkve za 1800 gld. Izplača se samo 600 gld, 1200 gld. lahko ostane na obrestih po 5 %. Vse natančneje pove g. Ivan Cesar,

(191) 3-1

podobar v Mozirju.

Slovite žveplene toplice na Hrvatskem

železnična

poštna in

Varaždinske toplice

brzojavna

postaja

ob Zagorski železnici (Zagreb-Čakovec)

Analiza po dvor. svetniku profesorju dr. Ludvigu l. 1894. 58 stopinj Celzija vroč vrelec, neprekošen po svojem učinku pri mišičnem in sklepnem revmatizmu, trganju, vnetjih in kostolomih, putiki, neuralgiji, ischiji itd., ženskih boleznih, kožnih in skrivnih boleznih, kronični ledvični bolezni, mehurnemu katarju, kovinski dyskrasiji, kakor zastrupljenju s svincom in živim srebrom itd. itd., pri boleznih v požiralniku, prsih, jetrih, pri želodčnih bolečinah, hāmorrhoidih itd. itd.

*** Električna. **** Masaža. ***

Zdravilišče z vsem komfortom, vodovodom, pripravi za zdravljenje z mrzlo vodo s tušom in po Kneippovem načinu, celo let., odprto; sezona traja od 1. maja do 1. oktobra. Velik, krasen park, obsežni nasadi, lepi izleti. Stalna topliška godba, obstoječa iz članov zagrebških kraljeve opere. Plesne zabave, koncerti.

Na postaji Varaždinske toplice pričakuje gostov vsak dan omnibus. Na razpolago so tudi posebni vozovi in se vljudno prosi, da se dotične naroči naprej pri upravi toplic.

Zdravniške podatke daje topliški zdranik dr. A. Longhino.

Prospekte in brošure razpošilja gratis in franco

(179) 12-1

uprava toplic.

Tombolo

priporoča

trgovina Dragotin Hribar-ja v Celji po sledečih cenah:

proste	fine vsekane
100 kom. 1 gld. 80 kr.	100 kom. 2 gld. 60 kr.
200 " 3 " 40 "	200 " 5 " — "
500 " 8 " — "	500 " 12 " — "
	1000 " 22 " — "

Zunanja naročila izvrše se točno

„Svoji k svojim!“

= Delavnica za vsa cerkvena dela =
KONRAD SKAZA
 St. Ulrich, Gröden, Tirol.

se priporoča za izdelovanje
 svetnikov, altarjev in vseh
 v to stroko spadajočih del.
 Za vsa naročila originalne fotografije mojih
 del. Spričevala na zahtevanje. (35) 12-4

Za vsako slovensko naročilo
 od 100 K
 umetno rezljano razpelo zastoj.

Pomočnika in učenca

sprejme takoj
Anton Štern, krojaški mojster na Ptujski
 (176) gori. 2-2

Lepo, zeleno, sladko
seno in detelja
 (159) 3-3 naprodaj
 na posestvu LIVADA pri Celju.

Minuendna licitacija

oddaje dela za napravo nove brvi čez Savinjo
 pod Grenadirjem, ki se bode vršila v nedeljo,
 dne 3. maja t. l., ob 10 uri dopoldne v občinski
 pisarni na Bregu hiš. št. 18

Reflektanti imajo položiti 5% vadij in so
 jim v pregled proračun za samo delo od 1167 K
 10 v, stavbni načrt in pogoji v občinski pisarni
 na Bregu na razpolago.

Občinski urad okolice celjske
 dne 19. aprila 1903

(182) 2-2

Župan: Glinšek I. r.

Hiša

blizu farne cerkve na Vranskem z dobro vp-ljano
 gostilno in pekarijo se proda. K hiši
 spada tudi posestvo in vrt na katerem se lahko
 redi 3 krave in 2 konja.

Več se izve pri posestniku Ivanu Štancar,
 Vransko. (171) 3-2

(185) 2-2

Učenca

ki je dopolnil vsaj 15 let, sprejme JOSIP ZABUKOŠEK,
 krojaški mojster v Celju, Glavni trg št. 18.

Korektor

oziroma sotrudnik s primerno izobrazbo se sprejme
 takoj za list „Domovina“ v Celju. Plača po
 dogovoru. Ponudbe s spričevali Drag. Hribarju
 v Celju.

Za dobro idočo stavbeno in cerkveno umetnostjo
 se havečo

Večjo obrt

v sredini Spodnjega Štajerja se radi razširjenja iste
 sprejme tihi (188) 2-1

kompanjon

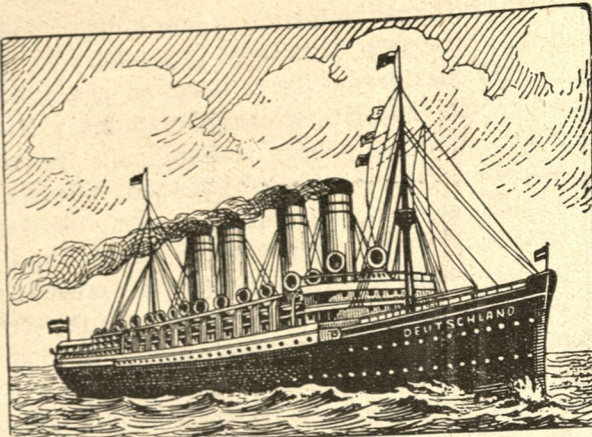
(kateri ni treba, da bi bil strokovnjak) s 16.000 do
 20.000 K kapitala. Dotični prevzame lahko knjigovodstvo.
 Vloženi denar je popolnoma osiguran. Ponudbe pod šifro
 „Podjetnost“ na upravništvo „Domovine“.

V specerijski stroki izurjena, zanesljiva
 in samostojna (184) 2-2

prodajalka

se sprejme kot voditeljica filijalke v prav
 lepem kraju.

Ponudbe sprejema upravništvo „Domovine“
 pod naslovom „prodajalka“.

Vozne karte po najnižjih cenah za vse razrede prodaja, ter daje pojasnila točno in
 brezplačno, oblastveno potrjena

Agentura Hamburg-Ameriške Linije

v Ljubljani, Dunajska cesta šte. 31.

V trgovino z mešanim blagom sprejme Ana
 Klemenčič na Črnigori pri Ptuj tako

učenca

ki je dovršil ljudsko šolo.

(177) 3-2

Prebolski rudnik v Zabukovici.
 Tvrdka g. Josef Wolf v Št. Petru, Savinjska
 dolina (poprej g. Stocker, Hoffmann & Comp.)
 prodaja debeli premož (Stück) à K 1.60 per
 100 kg. srednji premož (Mittel) à K 1.40 per
 100 kg in sicer takoj pri jamah (loko Grube).
 Premog se zamore vsak čas dobiti. (175) 6-2

Največje, najhitrejšje

ter najvarnejše vrste

velikanskih parnikov

ki vozijo na

AMERIKO

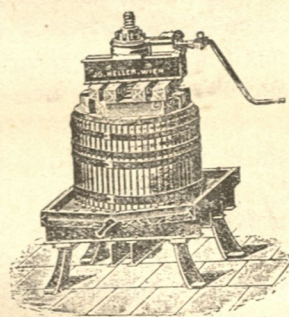
Hamburg—New-York

(233) 79

le 6 dni.

Vse stroje

za poljedelstvo in vinorejo.

Brizgalnice za sadno drevje,

z mešalom za mešanico iz bakra in vapna, tako
 da se naenkrat na dve strani brizga,
 brizgalnice (štrcaljke) za sadno drevje z na-
 tanko namerjeno petrolmešanico,
 svetilnice na aceten, da se ulove leteči hrošči,
 hidravlične stiskalnice za vino,

stiskalnice za vino in ovočje z diferencialnim pritiskom,
 stroje za drobljenje stiskanice,

čisto nove mline za grozdje,

nove priprave proti peronospori in za žveplanje,

sesalke za vino, cevi za vino, kakor tudi vse druge stroje za poljedelstvo kot

zbiralnike (trieure), mlatilnice, vitale (gepel) itd. razpošilja kot specijali ete

po najnižjih tovarniških cenah.

IG. HELLER, DUNAJ, II. Praterstrasse 49.

* Ceniki zastoj in franko. *

(19) 16-8

* Dopisuje se v vseh jezikih. *

Trgovina z železnino „MERKUR“

PETER MAJDIČ

v Celju, Graška cesta šte. 12

priporoča svojo veliko zalogo

najboljšega železa in jekla, pločevine, žice, kakor žico za ograje, lito
 železine, vsakovrstnega orodja za rokodelce, različnih žag, poljedel-
 ske a orodja in sicer orala, brane, motike, kose, srpe, grablje in
 strojev; vsakovrstnih ponev, ključalničarskih izdelkov ter okov za okna,
 vrata in pohištvo, žrebljev, vijakov in zakov, hišne in kuhinjske posode
 tehnic, sesalke, meril in uteži, raznovrstnih stavbinskih potrebščin ter
 vsega drugega blaga za stavbe, hiše, vrte itd.

Traverze, cement, strešna lepenka, trsje za obijanje stropov (štorje),
 lončene cevi, samokolnice, oprav za strelovode, ter vse v stroko že-
 lezne trgovine spadajoče predmete.

Tomaževa žlindra, najboljše umetno gnojilo.

* Bogata izber vsakovrstnih nagrobnih križev. *

Postrežba točna

Cene nizke.

V šoštanjski okraj!

Najlepši in najugodnejši kraj za letovišcarje je šoštanjski okraj, zlasti Šaleška dolina. V obeh trgih, Šoštanj in Velenje, dobi se mnogo stanovanj za posamezne osebe in cele družine. Tudi po vaseh, kakor: Družmirje, Šalek, Selo, Zavodne, Topolšica, Šmartno na Paki itd., so posamezna stanovanja na razpolago. Cene stanovanjem in hrani so jako nizke. Zdravstveno stanje je izborno. Zrak je svež in čist. Gozdov za sprehode je na obilo in povsod blizu.

Tukaj poskusite, slavni letovišcarji, eno poletje ali vsaj nekaj tednov v bodočem poletju preživeti; ne bode vam zato žal, nasprotno bo gotovo vsak sklenil: „Tukaj sem pridem še drugo leto.“

Natančnejša pojasnila daje „Olepševalno društvo v Šoš. anju“.

(153) 4-4

Prodajalka

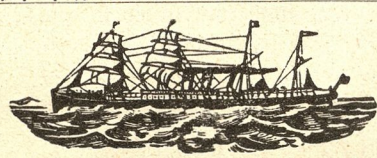
dobro izurjena v špecerijskem in manufakturnem blagu, želi službo takoj nastopiti. Naslov: M. Lešnik, Poberš, Maribor, Fraustaudenstrasse št. 109.

(180) 2-2

Vožne karte in tovorni listi v

AMERIKO

Kralj. belgijski poštni parnik.

Red Star Linie iz Antverpna naravnost v Novi Jork in Filadelfijo.

Koncesijovana od vis. c. kr. avstrijske vlade. Pojasnila daje Red Star Linie, Dunaj IV. Wienergürtel 20 ali pa

Julij Popper, Südbahnstr. Nr. 2, Innsbruck.

Vsaki gospodinji

je čestitati, ki glede na zdravje, prihranek in dobri okus uporablja Kathreiner-Kneippovo sladno kavo.

Vljudna prošnja: Pri kupovanju ne zahtevajte samo »sladne kave«, ampak izrečno vselej — Kathreinerjevo — Kneippovo sladno kavo in odjemajte jo le v izvirnih zavojih, kakršnega kaže ta podoba.

Cena zavoju 50 vinarjev.

vsebinska 500 gramov.

Kathreiner

Varnostna

znana

Kneippova sladna kava

v polnih zrnih.

Kathreinerjeve tovarne za

Monakovo.

C. kr. priv. tovarna strojev, brizgalnic, kmetijskih strojev, I. moravska mehanična tkalnica cevi in pasov

R. A. SMEKAL

v Čechu pri Prostjevu in Smichov-Praga.

Podružnica v Zagrebu, Frankop. ulica 9

priporoča slavnim gasilnim društvom, občinam in zasebnikom brizgalnice vsake vrste, s patentom proti zmrznenju in s priredbo, da tiste na obe strani vodo vlečejo in mečejo, parne brizgalnice, s kojima zamoreta samo dva človeka opravljati delo — naučba v teku treh dni — ter ne potrebujejo izprašanega strojevodje; dalje vse drugo gasilno orodje, čelade, pase, sekirice itd., kmetijsko orodje in Peronospora-brizgalnice. — Blago solidno, elegantno in ceno. Plačila po dogovoru.

Podružnica R. A. SMEKAL v Zagrebu.

(645) 50-46

pomaga izborno kot nedosežen uničevalec mrčesa. Kupi samo v steklenicah.

Celje: Traun in Stiger Franc Pečnik. Alojzij Walland Viktor Wogg Milan Hočevar Jos. Polanetz Josip Matič Fran Zanger Anton Kolen Oto Schwarzl lekarna	Celje: Ivan Ravnikar M. Rauscher lekarna Jesi. Srimz Anton Topolak W. Wratschko Anton Ferjen Dobrna: Jos. Sikošek Braslovče: Ant. Plaskan Josip Pauer Gomilsko: I. Idvoršek Fran Cukala	Hrastnik: Alojzija Bauerheim Konsumno društvo Josip Wouk Ljubno: Fr. X. Petek Janez Filipič Sevnica: A. Fabiani S. F. Schalk Ludovik Smole Zwenkel & Comp. Trg Lemberg: Franc Zupančič Konjice: Fr. Kupnik	Laško: Andrej Elsbacher Karl Hermann Planina: Lud. Sche sche ko F. Wamb rechtsammer Gornji grad: Jakob B. žič Franc Scharb Ferd. Ivanus A. P. Krautsdorfer Anton Schwelz Karol Sima Mozirje: Leopold Vukič	Pristova: Marija Suppanz And. Suppanz Brežice: Fran Matheis Franc Varlec Žalec: Adalb. Globočnik Albert Geis Jakob & Marija Janič St. Jurij: Fran Martin Vojnik: Fr. Zottl Velenje: Karl Tischler Josef Wutti	Trbovlje: Konsumno društvo J. M. Krammer Fran Pollak Janez Müller Jos. Sporn Franc Dežman Ivan Novak Anton Jaklin
--	--	---	---	--	--

SVOJI K SVOJIM!

Narodni trgovci in obrtniki, katere priporoča slavnemu občinstvu slovensko obrtno društvo v Celju:

Josip Hočevnar

trgovina z modnimi oblekami in konfekcijami za gospode in dečke
CELJE, Kolodvorske ulice šte. 5

priporoča za spomladno in poletno sezono svojo bogato zalogo izgotovljenih oblek za gospode in dečke, kakor tudi športne suknje, površnike in haveloke po najnižjih cenah.

Bogata izber tu- in inozemskega modnega blaga.

Naročila po meri se izvršujejo najelegantneje, natanko in točno.

Jakob Omladič

v Gaberjih pri Celju.

Tovarna za sodovico

v sifonih kakor tudi

z limonado in malinovcem.

Izborna kakovost! Postrežba točna! Cene nizke!

Martin Kolšek

čevlarski mojster v Celju

se priporoča sl. občinstvu v izdelovanje obuval za gospode in dečke. — Vsa naročila izvršuje točno, iz najboljšega usnja, dobro in cenó.

PETER KOSTIČ

v Celju, Glavni trg št. 2 (Štajarsko)

priporoča gg. trgovcem in preprodajalcem sledeče:

Britve, nože, vilice, žepne nože, pipce, škarje, žlice, različne igle, naprstnike in šila, česalnike, milo, parfem, masti za brke. Gumbi iz kovine in kosti, broše, mošnjice za denar, pasove, biče in bičala, svinčnike, radirke, črnilo, pečat, kamenčke, tablice in škatle za šolarje. držala za peresa, knjižice, pisarni in kancelijski papir, barvani in svileni papir, papir v mapah in škatljah, zlato peno, papir za cigarete, zavitke, torbe za učence, škatle za peresa in držala, lončene, lesene in porcelanaste pipe, ustnike, cevke za cigarete in smotke, krtače za zobe, za lase in obleko, očala, tehtnice za vino in žganje, termometre in barometre, dreto, špaga, šmis, pipe za sode, košare, harmonike, ogledala v plehu in lesu, meterske mere, balončke itd. — Nadalje: srajce, bele in Jaegrove, spodnje hlače, ovrtnike, manšete, povoje, žepne robce, mašne, kravate, pavolo, belo in barvano, sukanec v štrencih in špulah, sukanec za kvačkanje, šnirance, volnene in svilene trake, različne žnore, kapice, rokavice, solnčnike in dežnike, podveze in naramnice, molke, podobice, križe, svetinje, sv. slike itd. itd.

Vse po najnižjih trgovskih in kramarskih cenah.

Josip Zabukošek

krojaški mojster, Celje, Glavni trg št. 18.

Velika zaloga narejenih oblek od priprostitih do najfinejših. Vsa naročila po meri se izvršujejo dobro, točno in cenó!

LASTNIK GOSTILNE NA STAREM GRADU, kjer toči najboljša pristna vina in izborna pivo; okusna mrzla jedila vedno na razpolago.

Josip Koštomaj

gostilničar „pri jelenu“

priporoča svojo

dobro vpeljano gostilno.

Mrzla in topla kuhinja

vedno na razpolago!

Rafael Salmič

trgovina z urami, zlatnino in optičnimi predmeti
v Celju v Narodnem domu.

Največja zaloga zlatih, tula-, srebrnih in nikelnastih žepnih ur. Jako primerna darila v zlatu in srebru, verižice, uhani, zapestnice, priveski, svetinje, amuleti itd. Žlice, noži, vilice, tabatière, nastavki za slike, sadje, cvetlice itd. v pristnem in novem srebru. — Zaloga optičnih predmetov. — Velika izber stenskih ur, budilk itd. najnovejših in najboljših. Vse po najnižjih konkurenčnih cenah.

Vsa popravila se izvršujejo ceno in zanesljivo.

Postrežba točna in solidna!

Velika trgovina

tu- in inozemskega manufakturnega blaga

na debelo in na drobno

KAROL VANIČ

„Narodni dom“ v Celju „Pri dobrem pastirju“

Cesarja Jožefa trg

Graška cesta.

Postrežba točna! Cene nizke!

IVAN LIKAR

glavni zastopnik banke „Slavije“ v Celju

ima svojo pisarno

v Kovaški ulici (Schmiedgasse) št. 5.

Zavaruje poslopja in raznovrstno blago zoper požar, sprejema tudi vsakovrstna zavarovanja za človeško življenje po najugodnejših pogojih in nizkih cenah; zavaruje šipe in steklo zoper poškodovanje ter ljudi zoper nezgode ali poškodovanje na telesu, kakor tudi dragocene reči, zlatnino, srebrnino, denar in raznovrstno blago zoper tatvino in vlom.

Edina narodna steklarska trgovina

Fran Strupi

CELJE * Graška cesta št. 4 * CELJE
podružnica v Laškem trgu.

Velika zaloga stekla, porcelana in kamenine.

Vsakovrstno v steklarsko stroko spadajoče blago, kakor svetilnice, zrcala, različni okvirji za podobe, šipe za okna itd. na debelo in na drobno.

Prevzete vse steklarskih del pri cerkvah in privatnih stavbah, katera se izvršujejo po najnižjih cenah.

Najlepši okraski in dekoracije, jako primerni predmeti za darila in srečolove.

St. javne zavode in privatnike opozarjam zlasti na svojo zalogo higijeničnih pljuvalnikov.

Postrežba točna in solidna!

Ođlikovan od vis. c. kr. trg. ministrstva.

Martin Stojan ml.

stavnbi in umetni mizar v Teharjih pri Celju

prevzame vsa v njegovo stroko spadajoča dela, katera izvrši v najkrajšem času po konkurenčnih cenah. — Priporoča se tudi v izdelovanje šolskih klopi, vsega pisarniškega pohištva, ter vseh v trgovinah potrebnih mizarjskih izdelkov.

Anton Topolak

trgovec s špecerijskim blagom

v Celju (nasproti Narodnemu domu)

priporoča svojo veliko zalogo vedno svežega blaga po najnižjih cenah. Nadalje priporoča iz svoje zaloge sloviti

konjak grofa R. Keglevicha.

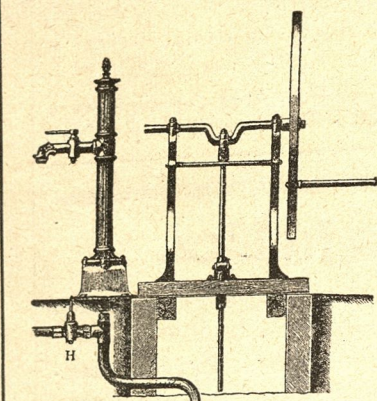
Kupuje in prodaja vse deželne pridelke.

Postrežba točna in solidna.

IVAN REBEK

stavnbi in umetni ključalničar

CELJE, Poljske ulice šte. 14

izvršuje vse v njegovo stroko spadajoča dela, kakor železne ograje, vrata, - - -

- - štedilnike, vodovode, - - vodnjake i. t. d.

Vedno v zalogi

strelne

priprave

zoper točo.

Vse po najnižjih cenah!

FERDINAND SIKOŠEK

SLIKARSKI IN PLESKARSKI MOJSTER

Nove ulice št. 11 * CELJE * Nove ulice št. 11.

Izvršujem vsa v mojo stroko spadajoča dela, kakor vse cerkvene, sobne in dekoracijske slikarije, črko-slikarska dela na steklo, les itd.

Prevzamem vsa stavbena in pohištvena pleskarska dela katera izvršujem vestno in po najnižjih cenah.

JOSIP KREGAR

stavnbi in galanterijski klepar v Celju

izvršuje stavbna in umetna ter sploh v to stroko spadajoča dela. — Častiti duhovščini ter cenjenemu p. n. občinstvu se priporoča za pokrivanje stavb.

Cene jako nizke!

Postrežba točna!

Anton Kolenc

trgovec s špecerijskim blagom, deželnimi pridelki, sadjem in perutnino

== v CELJU ==

v „Narodnem domu“ in „pri kroni“.

Kupuje po najvišjih cenah vse deželne pridelke, kakor

predivo, suhe gobe, laneno seme, deteljno seme, malisno šupo, orehe, suhe češplje, vsakovrstno žito, sveže hruške, jabolka, fižol itd., sploh vse deželne pridelke in tudi perutnino.

JOSIP LEON

krojaški mojster

v Celju, Gosposke ulice šte. 9

priporoča cenjenemu občinstvu svojo zalogo vsakovrstnih izgotovljenih oblek. — Izvršujem tudi naročila po meri po najnižjih cenah in najnovejših vzorcih ter se najvljudneje priporočam.

Hitra postrežba! Cene nizke!

Slavnemu občinstvu vljudno naznanjam da sem prevzel

gostilno v „Narodnem domu“ v Celju

kjer bodem točil vedno sveže, dobro marcno pivo, pristna cena vina ter postregel z najboljšo kuhinjo po nizkih cenah.

ANTON KOŠTOMAJ, gostilničar.